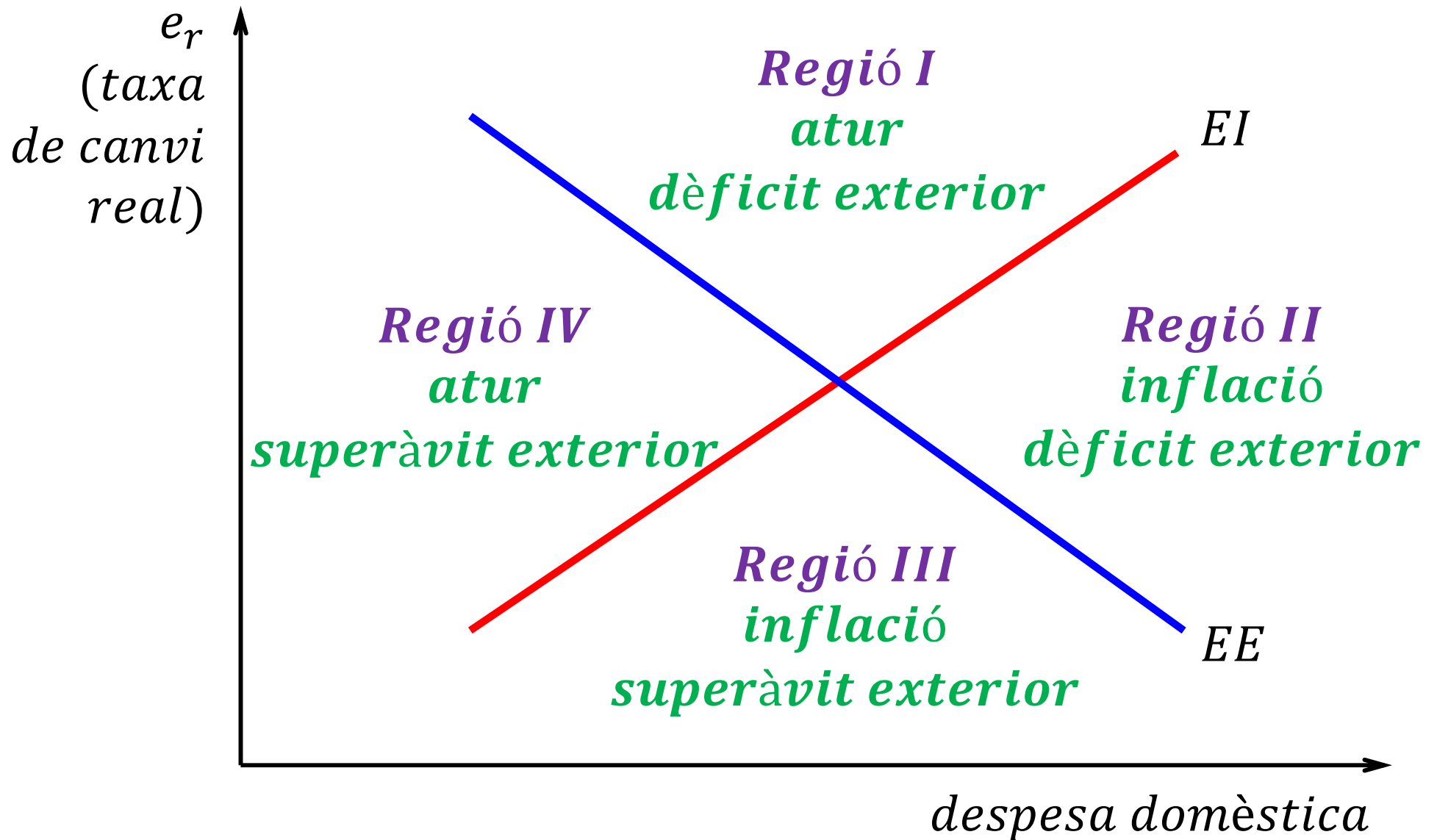

El diagrama de Swan

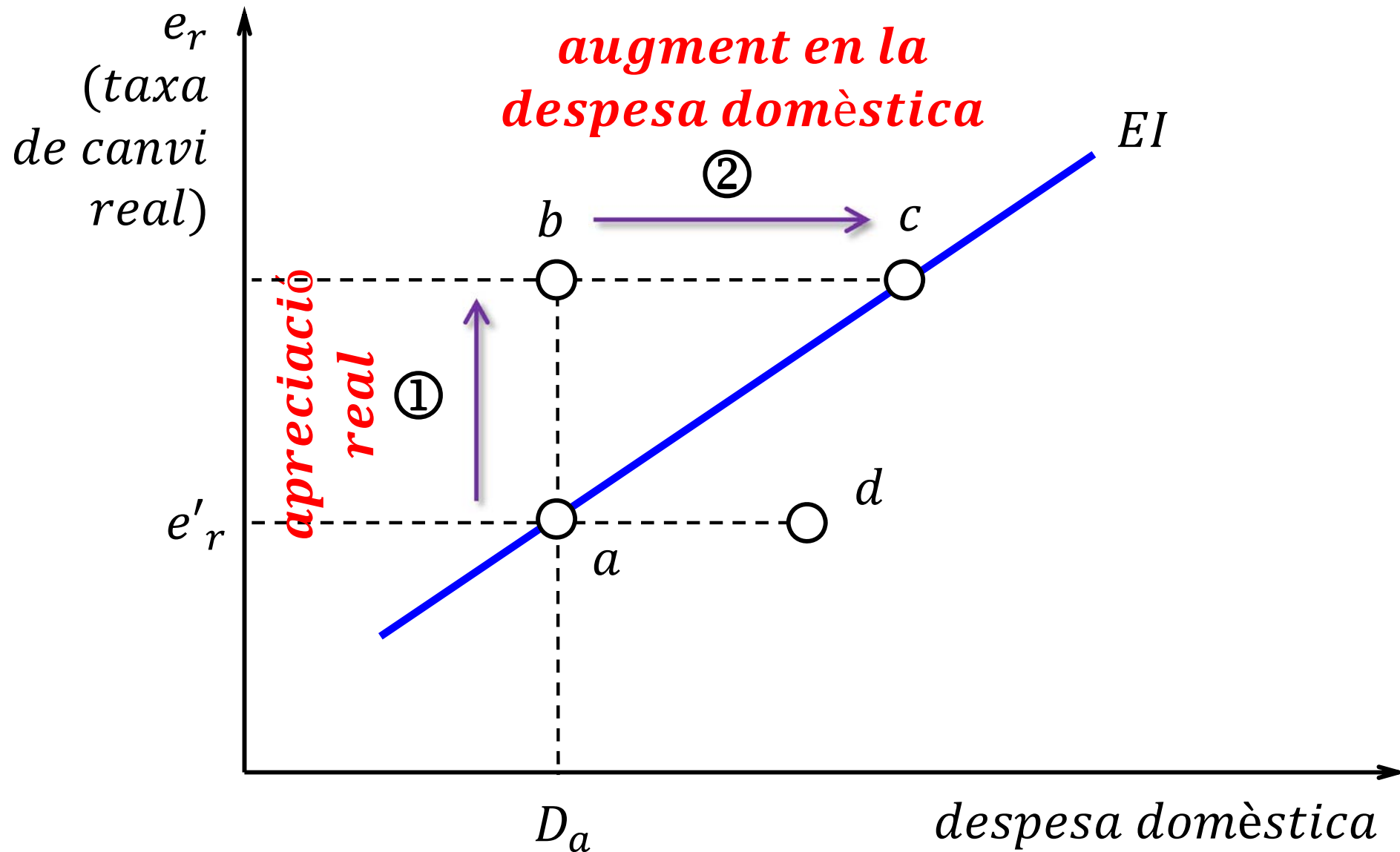
Equilibri intern i equilibri extern

- L'equilibri intern requereix plena ocupació dels recursos (taxa d'atur suficientment baixa) i estabilitat de preus (taxa d'inflació baixa i estable).
- L'equilibri extern correspon a una balança per compte corrent equilibrada o, alternativament, a un dèficit exterior ni gran ni petit. Per a simplificar, l'equilibri extern voldrà dir saldo comercial zero.
- Tant l'equilibri intern com l'equilibri extern s'assumeix que depenen de dues variables: despesa domèstica i taxa de canvi real.

La funció EI d'equilibri intern /1

- La funció EI representada a la diapositiva següent se suposa creixent pel següent motiu.
- Suposem que l'economia es troba al punt a . Si té lloc una apreciació real (la taxa de canvi real puja), llavors les importacions augmenten i les exportacions cauen. Hi ha un transvasament de demanda dels béns domèstics als estrangers. Com a resultat, puja l'atur i l'economia es mou del punt a al b .
- Per a recuperar l'equilibri intern assolint el punt c cal eliminar l'atur. Això exigeix un increment de la despesa domèstica.

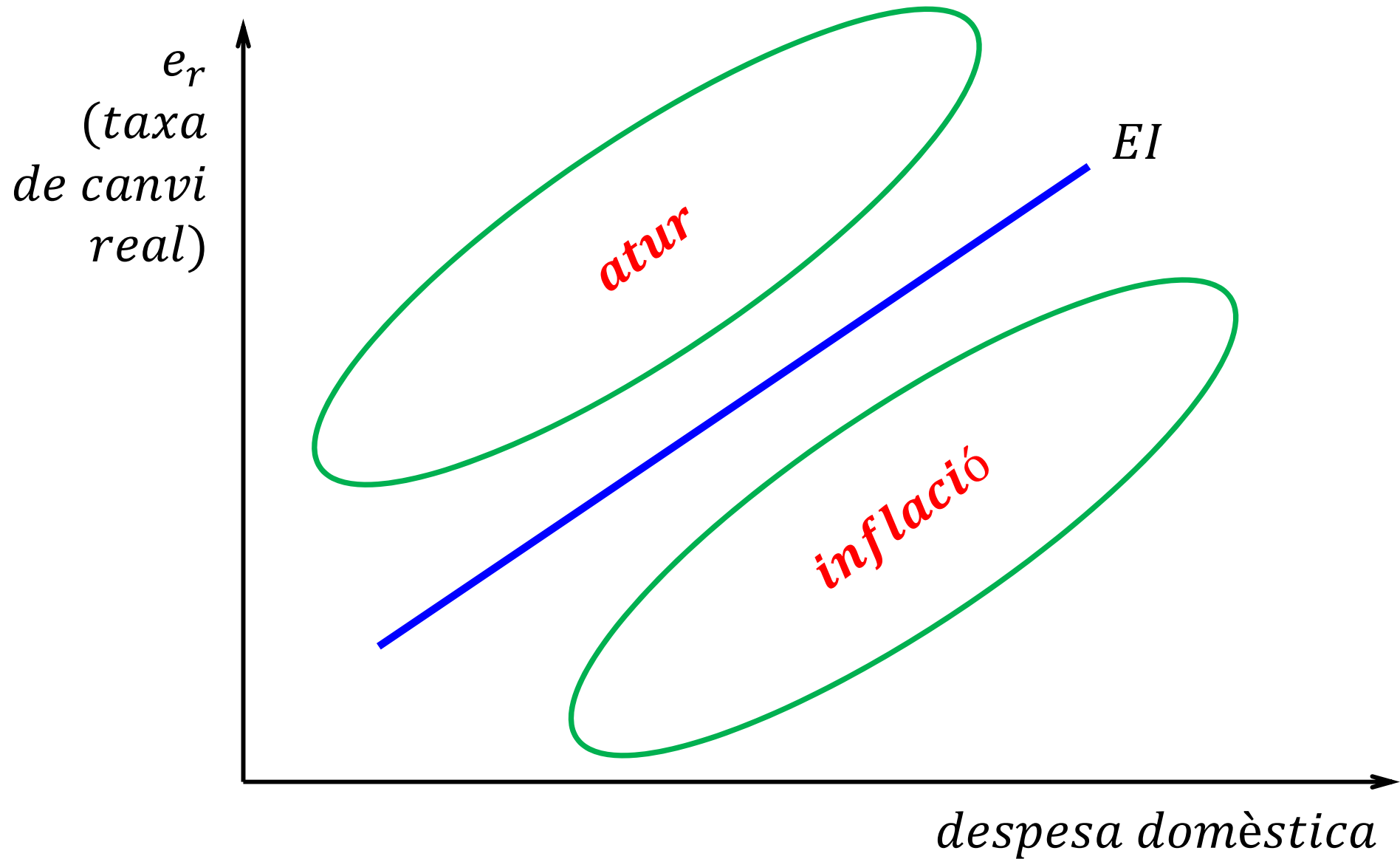
Interpretant la funció EI /1

La funció EI d'equilibri intern /2

- Se segueix de l'anàlisi precedent que els punts damunt la funció EI (despesa excessiva a l'exterior) comporten l'existència d'atur.
- La fallida de l'equilibri extern que es produeix sota la funció EI no és deguda a l'atur sinó a la inflació.
- Per exemple, al punt d , donada la taxa de canvi real e'_r corresponent, la despesa domèstica és excessiva en relació amb el nivell D_a requerit per a assolir l'equilibri intern. Aquest excés de despesa domèstica es manifesta en forma d'inflació.

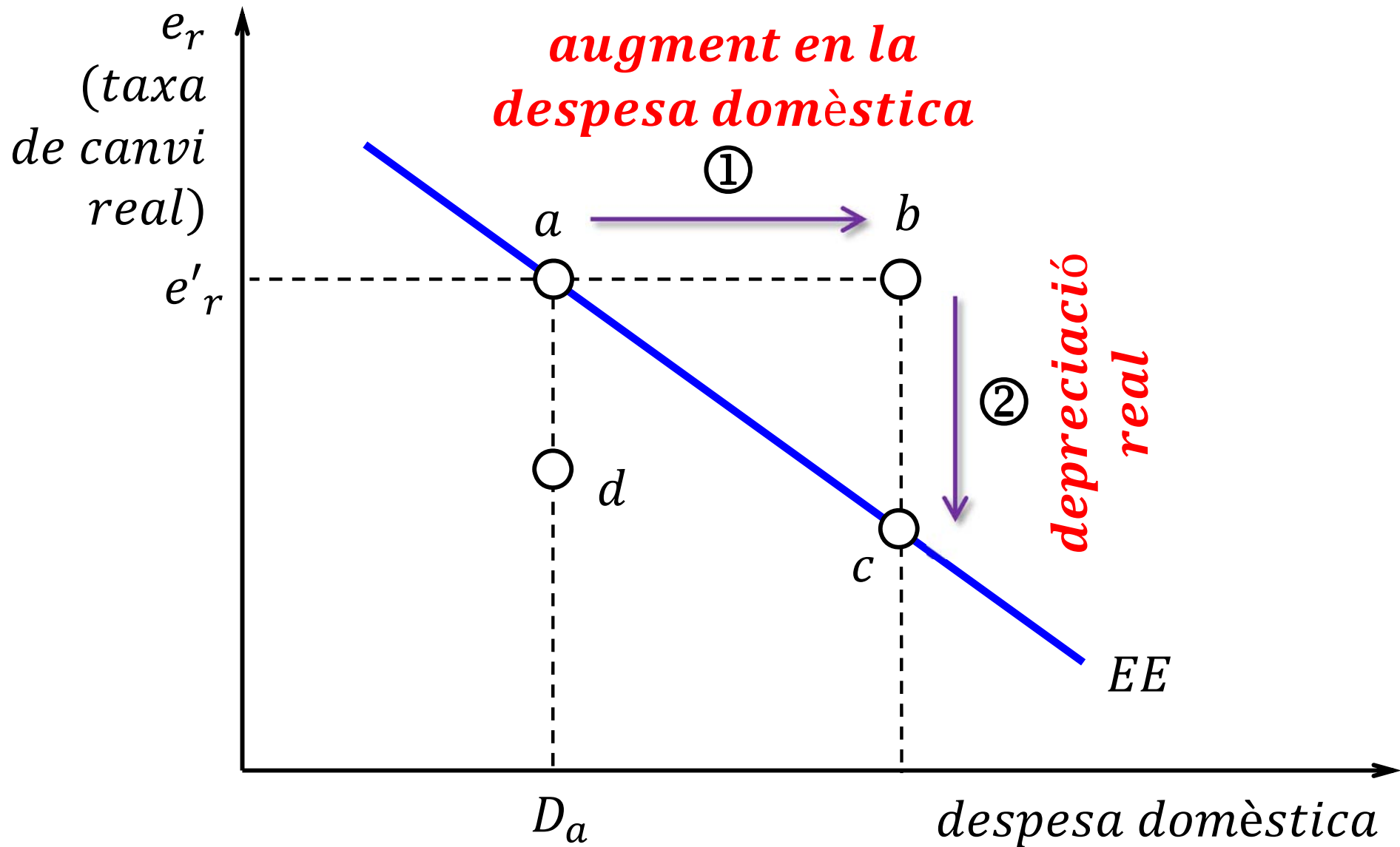
Interpretant la funció EI /1

La funció EE d'equilibri extern /1

- La funció EE que es mostra a la diapositiva a continuació s'assumeix decreixent per la següent raó.
- Suposem que l'economia es troba al punt a , on el saldo exterior és zero. Si la despesa domèstica augmenta, el PIB i, per consegüent, la renda també augmenten. Part de la renda addicional s'empra consumint béns estrangers i crea un dèficit exterior.
- Per a recuperar l'equilibri extern assolint el punt c cal eliminar el dèficit exterior. Això demana una reducció de la taxa de canvi real: una depreciació real (això és, una millora de la competitivitat).

Interpretant la funció EE /1

La funció EE d'equilibri extern /2

- Se segueix de l'anàlisi precedent que els punts damunt la funció EE (despesa domèstica excessiva) generen un dèficit exterior.
- Als punts sota la funció EE no es produeix un dèficit exterior sinó un superàvit exterior.
- Per exemple, al punt d , donat el volum D_a de despesa domèstica corresponent, la taxa de canvi real és més petita que el valor e'_r requerit per a assolir l'equilibri extern amb D_a . Per tant, l'economia és massa competitiva i té un superàvit exterior.

Interpretant la funció EE /2

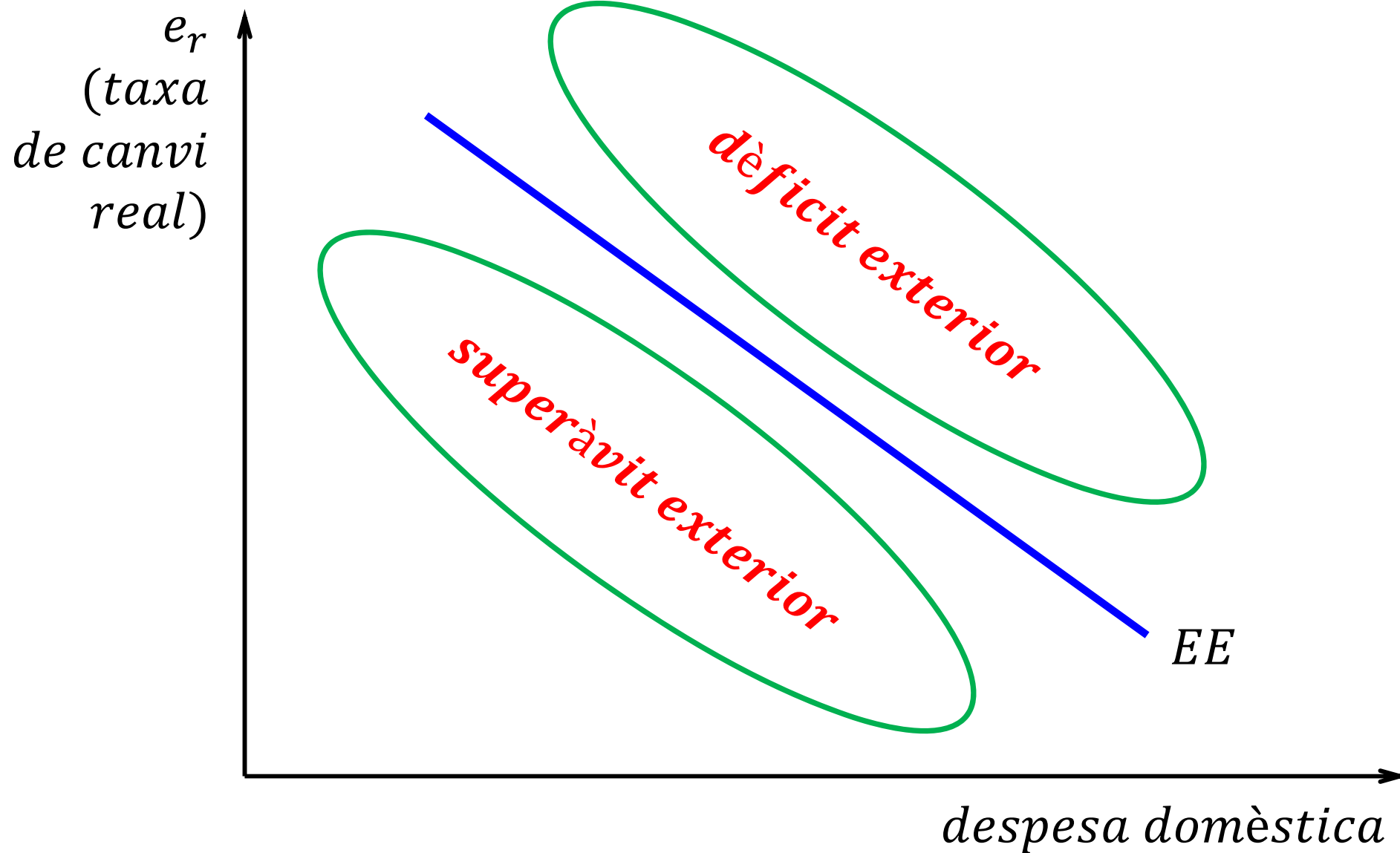

Diagrama de Swan (o de Meade-Swan)

- El diagrama de Swan (degut a Trevor W. Swan) combina les funcions EI i EE. El diagrama separa el pla en quatre regions.
 - En la regió I, l'economia experimenta atur i dèficit exterior (Egipte, Sud-àfrica).
 - En la regió II, la inflació conviu amb el dèficit exterior (Brasil, Turquia).
 - En la regió III, hi ha inflació i superàvit exterior (Rússia, Veneçuela).
 - En la regió IV, l'economia pateix atur i genera un superàvit exterior (eurozona).

El diagrama de Swan en acció

- Suposem que l'economia és a la Regió I i, en concret, al voltant del numeral "I" a "Regió I".
- En aquell punt hi ha atur a l'economia. Podria semblar que cal més despesa per a reduir l'atur.
- El diagrama suggereix que el problema d'atur no se soluciona canviant la despesa (incrementant-la) sinó redirigint despesa. Per a assolir el punt d'intersecció entre les línies EI i EE, la despesa domèstica s'ha de reduir i les exportacions netes han d'augmentar (per mitjà d'una depreciació real).